

Hermed sluttede forhandlingen.

§§ 1 og 2, ændringsforslag nr. 1, § 3, således ændret, ændringsforslagene nr. 2 og 3, § 4, således ændret, ændringsforslag nr. 4, § 5, således ændret, ændringsforslag nr. 5, § 6, således ændret, §§ 7—15, ændringsforslagene nr. 6—8, § 16, således ændret, ændringsforslag nr. 9, § 17, således ændret, §§ 18—21, ændringsforslag nr. 10, § 22, således ændret, og §§ 23 og 24

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling

vedtoges uden afstemning.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om omnibus- og fragtmandskørsel med motor-køretøjer.

(Første behandling findes i tidenden sp. 1258; udvalgets betænkning findes i tillæg B. sp. 1637).

Udenfor betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, de stillede ændringsforslag og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under eet.

Ordføreren (Sønderup): Som det vil fremgå af betænkningen, har lovforslaget om omnibus- og fragtmandskørsel været genstand for en grundig udvalgsbehandling. Dels har modstridende opfattelser stået stejlt overfor hinanden, og dels kan et privat indbragt forslag vanskeligt i enkeltheder dække over alle de forhold og lovtekniske hensyn, som spiller ind. Administrationens medvirken er i så henseende nødvendig, og vi har også under udvalgsarbejdet fået god bistand stillet til rådighed, hvad vi i høj grad påskønner.

Jeg skal ganske kort omtale de stillede ændringsforslag.

Ændringsforslag nr. 1 til § 2, der er det væsentligste af samtlige ændringsforslag, betyder en noget ændret sammensætning af trafikudvalgene. Bl. a. bestemmes det, at amtmanden bliver selvskrevet som formand. Og for landsnævnets vedkommende sker der den forandring, at det på nær formanden, som ministeren udpeger, vælges af rigsdagens såkaldte § 45 udvalg. De øvrige

nye bestemmelser, som er foreslået i denne paragraf, er nærmest af teknisk art og står i forbindelse med udpegningen af trafikudvalgene.

Ændringsforslagene under nr. 2, 3, 4, 5, 6, 8 og 9 til § 3 er nærmest af teknisk karakter, hvorimod ændringsforslag nr. 7 giver udtryk for, at eventuelle uoverensstemmelser mellem to amter afgøres af landsnævnet. Jeg er imidlertid blevet gjort opmærksom på, at der i forbindelse med stk. 4 muligvis har indsnøget sig en lille trykfejl, som jeg håber vi dog kan få ændret ved et ændringsforslag til tredje behandling.

Ændringsforslag nr. 10 til § 4 fastsætter, at en sag, der vedrører en kommune, skal forelægges den pågældende kommunalbestyrelse til erklæring.

Ændringsforslag nr. 11 til § 5 går ud på, at paragraffen udgår.

I ændringsforslag nr. 12 til § 6 foreslås indsat en bestemmelse om, at den koncessiongivende myndighed kan inddrage en bevilling, hvis det skønnes, at den misbruges.

Ændringsforslaget til § 9 bestemmer, at eventuelle bøder tilfalder statskassen. Efter lovforslaget skulle kommunerne have dem, men det er altså ændret.

Det sidste ændringsforslag, nr. 14 til § 10, fastsætter, at gyldighedsperioden for givne koncessioner løber ud på normal vis, hvorimod de koncessioner, der løber uden en bestemt tidsfrist, kan bringes til ophør med 1 års varsel.

Jeg lægger megen vægt på, at den højtærede minister har tilsagt sin medvirken til en hurtig fremme af lovforslaget, så at loven snarest kan træde i kraft.

For et øjeblik siden modtog jeg fra Københavns magistrat en skrivelse, der gav udtryk for, at der var enkeltheder, man var utilfreds med. Men denne skrivelse kommer en postdag for sent, ja, forsåvidt adskillige postdage for sent, for udvalgsarbejdet er jo afsluttet, og der havde, synes jeg, været god tid til i tide at gøre indsigelse, hvis man havde noget på hjerte. Lovforslagets behandling har jo stået på i flere måneder, og betænkningen har foreligget i omtrent 3 uger, så der havde været tid nok til at rejse problemerne i stedet for at komme med dem nu på falderebet. Jeg synes også, de betænkeligheder, som skrivelsen giver udtryk for, er ugrundede. Det fastslås nemlig udtrykkeligt i lovforslaget, at der skal tages et rimeligt hensyn til de pågældende kommuners ønske, og det er selvfølgelig ikke udvalgets mening, at det skal være mundsvær; man mener det alvorligt,